

Myszkowskie Biogramy:

Piotr Banyś (ur. 1905 r. w Sosnowcu). Seminarium Nauczycielskie ukończył w 1925 r. Przed wojną jest nauczycielem szkół w Sosnowcu (1925-1936) i Myszkowa (1936-1939). Uczestniczył w Kampanii Wrześniowej 1939 r. 19 września dostał się do niewoli niemieckiej. Lata wojny spędził w obozie jenieckim. Po odzyskaniu wolności 22 kwietnia 1945 r. organizował szkoły polskie w obozach dla Polaków przymusowo wywiezionych do Niemiec w Baden-Baden, Ofenburg, Aach. Pełnił tam również funkcję prezesa Komitetu Polskiego, prowadził prace społeczno-oświatową. W 1946 r. powrócił do kraju i podjął prace w Szkole Podstawowej nr 1 w Myszkowie, a następnie w Technikum Rolniczym w Będuszu. W 1965 r. przeszedł na emeryturę.

Kronika ZNP w Myszkowie

Bauerertz Rodzina Józef – (1841 – 1915) i Roman (1841-1901)- synowie Dawida Bauerertza (1800-1862) w 1859 r. wchodzi w posiadanie dóbr mijaczowskich, które od 1849 r. dzierżawili, w tym Fabryki Wyrobów Żelaznych. W 1860 r. na licytacji zakupują folwark będuski. Od 1867 r. dołącza do braci Ludwik (1848-1906) i od tej pory są oni formalnymi właścicielami majątku. W 1873 r. bracia nabyli kolejne tereny znajdujące się w bliskim sąsiedztwie Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej. W 1879 r. rozpoczęli oni eksploatację węgla brunatnego sięgającego głębokości 8,534 m, na polach pomiędzy Mijaczowej a Będuszem. W Mijaczowie Bauerertzowie wybudowali nowoczesną fabrykę, która dała początek Mijaczowskiemu Towarzystwu Odlewni Stali i Żelaza Braci Bauerertz. Dynamiczny rozwój zakładu przypada na czasy pracy Stanisława (1870-1943) i Jerzego (1879-1939). W 890 r. fabryka prowadziła próby nad produkcja licencjonowanego z Rosji pokrywacza rządowego Greka, dostarczała stal odlewniczą do budowy kanalizacji w Warszawie a także elementy kolejowe do Mandżurii. W 1895 r. Zakład Braci Bauerertz otrzymał od władz carskich medal św. Stanisława. W 1912 r. fabryka stała się spółką akcyjną. Produkowano tam: konstrukcje żelazne, prasy filtrowe, prasy hydrauliczne, przybory do dróg żelaznych. Swoje biura reprezentacyjne zakłady mijaczowskie posiadały w: Sosnowcu, Łodzi, Poznaniu, Krakowie, Katowicach, Lublinie, Bydgoszczy, Gdańsku, Wilnie, Lwowie, Rydze, Kijowie, Petersburgu, Moskwie.

<http://myszkow.naszemiasto.pl/artukul/historia-rodu-bauerertzow-cz-1,2113158,artgal,t,id,tm.html>

Mariusz Bieliński (ur.1968 w Myszkowie) – aktor, dramaturg, scenarzysta, reżyser. Ukończył Studio Wokalno-Aktorskie przy Teatrze Muzycznym w Gdyni, studiował na Wydziale Reżyserii Dramatu Akademii Teatralnej w Warszawie. Jako asystent reżysera w Teatrze Narodowym współpracował z Jerzym Grzegorzewskim, Kazimierzem Kutzem, Kazimierzem Dejmkiem, Tadeuszem Bradeckim, Maciejem Prusem i Janem Englertem.

<http://csw.torun.pl/kino-centrum/teatroteka-nad-rez-mariusz-bielinski-wyst-eryk-lubos-henryk-talar-4452/>

Jan Bożek (1907-1990) –fotograf. Początkowo pracował w kopalni węgla kamiennego „Józef”, następnie w Hucie Szkła w Zawierciu i w hucie braci Baueretz w Myszkowie. W 1933 r. J. Bożek po zawarciu związku małżeńskiego otworzył swój pierwszy zakład w Żarkach. W 1936 poszerzył swoją działalność fotograficzną i otworzył drugi zakład w Myszkowie. W czasie wojny działał w ruchu oporu. Po wojnie zamieszkał i otworzył zakład fotograficzny w Myszkowie. Rejestrował fotograficznie wszystkie zmiany zachodzące w Myszkowie i okolicy.

Zeszyty Myszkowskie. Zeszyt 1. Myszków 2014

Artur Franciszek Bramora (ur. 1972 w Myszkowie) – polski optyk i przedsiębiorca, poseł na Sejm VII kadencji. Uzyskał wykształcenie średnie techniczne. W 1997 ukończył optykę okularową

w Prywatnym Policealnym Studium Optycznym. Od początku lat 90. prowadzi działalność gospodarczą: został właścicielem salonów optycznych, a także Centrum Kształcenia Optyczno-Medycznego w Częstochowie. Jest współzałożycielem oraz członkiem Środowiskowej Komisji Akredytacyjnej Optyki Okularowej i Optometrii z siedzibą w Warszawie. W wyborach parlamentarnych w 2011 roku uzyskał mandat poselski, kandydując z 1. miejsca na liście Ruchu Palikota w okręgu częstochowskim. Otrzymał 10 610 głosów. Został przewodniczącym Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz członkiem Komisji Zdrowia. 4 czerwca 2013 roku złożył rezygnację z członkostwa w klubie poselskim Ruchu Palikota (nie występując jeszcze wówczas z partii). 24 dni później wraz z innymi byłymi posłami Ruchu Palikota Bartłojem Bodio i Haliną Szymiec-Raczyńską założył koło poselskie Inicjatywa Dialogu, które uległo rozwiązaniu 11 grudnia tego samego roku, po wstąpieniu wszystkich jego członków do klubu parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego. Tydzień później Artur Bramora został także członkiem tej partii. Kandydował bezskutecznie z jej listy w wyborach do Parlamentu Europejskiego w 2014. W 2015 nie ubiegał się o poselską reelekcję.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Artur_Bramora

Magdalena Cielecka (ur.1972 w Myszkowie) – aktorka filmowa, telewizyjna i teatralna. Ukończyła studia na wydziale aktorskim krakowskiej PWST w 1995 roku. Tuż po studiach dostała angaż w krakowskim Teatrze Starym, w którym występowała aż do 2001 roku, kiedy to przeniosła się do warszawskiego Teatru Rozmaitości.

<http://film.wp.pl/magdalena-cielecka-6032122235991169c>

Bogdan Chmielnik (1902-1942) urodzony w Turce koło Stryja. Absolwent szkoły średniej w Przemyślu, a następnie Kursu Nauczycielskiego w Kielcach. Pracę zawodową rozpoczął w Szkole Podstawowej w Myszkowie Mijaczowie w 1924 r. W latach okupacji był aktywnym uczestnikiem ruchu oporu. Aresztowany w 1941 r. Zginął w 1942 r. w Obozie Koncentracyjnym w Auschwitz. Kronika ZNP w Myszkowie

Jan Cupiał (1882- 1941) – urodzony w Myszkowie. Pracował jako giser w odlewni braci Baurertz w Myszkowie, w 1905 zwolniony z pracy za działalność w PPS (czł. od 1902), zagrożony aresztowaniem wyjechał do Galicji. Pracował w fabrykach w Krakowie, potem w Wiedniu, Morawskiej Ostrawie i Witkowicach na Śląsku Cieszyńskim. Czł. PPS-Fracja Rew., PSD Galicji i Śląska Cieszyńskiego oraz Zw. Metalowców. W 1909 wrócił do Myszkowa; aresztowany i 5 mies. więziony w Będzinie, następnie skazany w trybie administracyjnym na bezterminowe zesłanie do gub. połtawskiej. W Połtawie uzyskał legalny paszport i wyjechał do Rygi, gdzie przebywał do 1913 (z przerwą w 1911, gdy prowadził działalność partyjną na Krymie i Kaukazie). 1913-15 delegat robotników w fabryce metalowej w Kerczu na Krymie, 1915-18 pracował w fabryce parowozów w Charkowie, po rewolucji lutowej 1917 był tam czł. Rady Delegatów Robotniczych i Żołnierskich oraz przewodniczącym charkowskiego Komitetu PPS-Fracji Rew. 1918-19 czł. Komisariatu Narodowościowego ds. Polskich, organizator i kierownik przytułku dla polskich sierot. Po powrocie do kraju (czerwiec 1919) przez cały okres międzywojenny sekretarz OKR PPS Zagłębia Dąbrowskiego, reprezentant tego okręgu na Kongresy PPS: XVII (1920), XVIII (1921 - wybrany do Centralnego Sądu Partyjnego), XIX (1923/24 - wybrany na zastępcę czł. RN), od XXII Kongresu (1931) czł. RN PPS. 1920-22 prezes Rady Miejskiej, a od 1925 radny miejski w Dąbrowie Górniczej, 1935-39 wiceprezydent miasta. Działał w kooperatywach robotniczych, Zw. Robotniczych Spółdzielni Spożywców, Stow. b. Więźniów Politycznych. Z jego inicjatywy w l. 1922-28 zbudowano w Dąbrowie Górniczej Dom Ludowy z nowoczesną salą kinową. Administrator pism PPS - "Wiadomości Zagłębia" i "Górnik". Od czerwca 1939 uczestnik dywersyjnej akcji konspiracyjnej "Okrzeja-Odra", w czasie II wojny światowej czł. konspiracyjnej Gwardii Ludowej PPS-WRN. Aresztowany przez gestapo 21.02.1940, zwolniony i ponownie aresztowany 14.04 t.r., przewieziony został do obozu koncentracyjnego w Dachau, gdzie zginął 30.03.1941. Patron ulicy na Korzeńcu w Dąbrowie Górniczej, pierwowzór postaci sekretarza Drążki w powieści "Czarne

skrzydła" J. Kadena-Bandrowskiego

https://bs.sejm.gov.pl/F?func=find-b&request=000000241&find_code=SYS&local_base=ARS10

Wojciech Czarnota, (ur. 1965 w Myszkowie) – Aktor. W latach 1990-98 występował w Teatrze Współczesnym im. Edmunda Wiercińskiego we Wrocławiu, gościnnie w Teatrze im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu (1991). Od roku 1999 związany z Lubuskim Teatrem im. Leona Kruczkowskiego w Zielonej Górze.

<http://filmpolski.pl/fp/index.php?osoba=1133216>

Apolonia Danek-Juda (1911- 2001) – nauczycielka, malarka.

Ukończyła Seminarium Nauczycielskie w Kętach, gdzie zauważono jej uzdolnienia i doradzono aby rozwijała swój talent i kontynuowała naukę. Spełnieniem marzeń były studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Przedstawiła tam przygotowane prace malarskie i w 1939 roku została przyjęta na pierwszy rok studiów w ASP do pracowni profesora Ajbisza. Niestety po kilku miesiącach studiów, bo 20.XII.1939 zamknięto uczelnię. W roku 1941 w tym samym gmachu otwarto Państwową Szkołę Przemysłu Artystycznego, do której po konkursowym egzaminie wstępnym została przyjęta. Wykładali tam Mehoffer, Pieńkowski i inni ale szkołę tę również wkrótce zamknięto. Po wojnie ukończyła P. Apolonia Studium Nauczycielskie o kierunku plastycznym w Katowicach. Podczas wojny prowadziła tajne nauczanie w powiecie miechowskim, na swojej rodzinnej ziemi. Jej życiowym powołaniem była oprócz sztuki praca pedagogiczna, której oboje z mężem poświęcili większą część swojego życia.

Państwo Apolonia i Mieczysław Judowie zamieszkali po wojnie w Mrzygłodzi i tutaj pracowali w szkole podstawowej do emerytury. Pani Apolonia Juda nauczwała muzyki i plastyki. Odnosiła też znaczące sukcesy prowadząc chór szkolny. Pan Mieczysław Juda był kierownikiem szkoły i uczył matematyki. Uczniowie wspominają ich jako ludzi serdecznych, cierpliwych i życzliwych. Byli związani z Mrzygłodem nie tylko poprzez pracę zawodową ale twórczo i emocjonalnie. Pierwsza powojenna wystawa prac Pani Judy odbyła się w 1955 r. w Mrzygłodzi. W listopadzie 1966 r. na III Ogólnopolskiej Wystawie Prac Plastyków Amatorów otrzymała wyróżnienie za temperę „Straconka”. W 1978 uczestniczyła w dwóch ważnych imprezach artystycznych: Konkursie Plastycznym „Portret” zorganizowanym przez Klub EMKO w Częstochowie, gdzie otrzymała I nagrodę za portrety i w „Biennale Plastyki Krajów Nadbałtyckich”. Częstochowskie aktualności kulturalne odnotowały sukces myszkowskich plastyków - Apolonii Judy i Bronisława Kopry, którzy wysłali dziesięć prac na Biennale w Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie. Dzieła te zostały wysoko ocenione przez jury oraz zakwalifikowane na ekspozycję prac. W 1960 i 1967 r. artystka otrzymała nagrody „Za pracę Społeczno-Oświatową Śląsku” a w 1966 r. Złotą Odznakę Zasłużonemu w Rozwoju Województwa Katowickiego. Uczestniczyła w kilkunastu wystawach indywidualnych i czterdziestu wystawach zbiorowych zorganizowanych na terenie kraju, także w tych najważniejszych ośrodkach kulturalnych: Krakowie, Warszawie, Gdańsku, Szczecinie, Katowicach oraz wystawach poplenerowych w małych miejscowościach jak: Koniecpol, Zaborze, Szczawnica. Pani Apolonia Juda zmarła 25 maja 2001. Była utalentowaną i wszechstronną artystką. W swoich pracach stosowała różnorodne techniki plastyczne: malarstwo akwarelowe, olejne, malarstwo na szkle, rzeźbę, płaskorzeźbę i grafikę. Jej dzieła - płaskorzeźby i malarstwo na szkle zostały nagrodzone w konkursie Współczesna Sztuka Ludowa a potem zakupione przez Muzeum Etnograficzne w Krakowie. Autorstwa pani Judy są obrazy olejne przedstawiające krajobraz Mrzygłodu, Jury oraz innych regionów Polski. Szczupła postać malarki przy sztalugach została we wspomnieniach wielu mieszkańców Mrzygłodu. Wnosiła w życie tej miejscowości barwność i niekonwencjonalną próbę wyrażenia siebie poprzez sztukę.

Mieszkańcy naszego miasta obserwując jej pracę przy sztalugach i uczestnicząc w wystawach prac artystki odkrywali piękno otaczającego ich świata..

<http://biblioteka.szkolna.mrzyglod.info/rodzimi-artyci/147-apolonia-danek-juda-wspomnienie-o-malarce>

Andrzej Filipowski (1899-2004) – uczestnik wojny polsko-bolszewickiej, żołnierz kampanii wrześniowej, więzień Workuty, ranny pod Monte Cassino. Honorowy obywatel Myszkowa.

<http://www.niedziela.pl/artukul/74784/nd/Kpt-Andrzej-Filipowski-przezytl-105-lat>

Bogusław Fornalczyk (ur. 1937) - polski kolarz szosowy i przełajowy startujący w latach 50. i 60. poprzedniego stulecia, zwycięzca Tour de Pologne. Olimpijczyk z Rzymu. Wielokrotny medalista mistrzostw Polski.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Bogusław_Fornalczyk

Henryk Gmiter (ur.1943 w Bielsku Podlaskim zmarł w 2017 w Myszkowie) – muzyk, pianista, pedagog. Ukończył Katowickie Liceum Muzyczne, a następnie studiował na Wydziale Muzyki Rozrywkowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Katowicach, gdzie zdobył uprawnienia do pracy pedagogicznej. W latach młodości pracował jako muzyk na Śląsku, ale większość swojego życia zawodowego spędził w Myszkowie.

Przez wiele lat był nauczycielem muzyki w myszkowskim Liceum Ogólnokształcącym, gdzie przez grono pedagogiczne i uczniów określany był mianem – „Maestro”. Praca w Myszkowskim Domu Kultury – owocowała nowymi inspiracjami muzycznymi. Kształcił nieustannie młodych wokalistów, zakładał zespoły wokalne i instrumentalne, które odnosiły sukcesy sukcesy na estradach tych małych, jak i większych – ogólnopolskich. Dzięki jego pracy – wychowankowie zdobywali znaczące nagrody i wyróżnienia:

- 2 krotnie w Koncercie Debiutów Festiwalu Polskiej Piosenki W Opolu
- 2 krotnie na Festiwalu Piosenki Radzieckiej w Zielonej Górze
- wyróżnienia na Festiwalu Piosenki Żołnierskiej w Kołobrzegu
- 4 nagrody na Festiwalu „Jazz-Juniors” w Krakowie dla zespołu Kontrakt

Grywał także w kościołach, w Częstochowskim Pałacu Ślubów. Wyjeżdżał także na kontrakty artystyczne zagraniczne organizowane przez Agencję Koncertową „Pagart”. Jego pasja, praca i dokonania zostały docenione przez różne instytucje : dwukrotnie uhonorowany nagrodą Ministra Kultury i Sztuki, otrzymał także z rąk ministra odznaczenie Zasłużony działacz Kultury. Natomiast z rąk wojewody dostał odznaczenie Zasłużony dla Rozwoju Województwa Częstochowskiego. W Miejskim Domu Kultury w Myszkowie odbył się 30 kwietnia finał Powiatowego Festiwalu Muzycznego „Nasz Talent” im. Henryka Gmitera. Organizatorem imprezy był Powiat Myszkowski. Na scenie zaprezentowało się 23 solistów i 3 zespoły

Katarzyna Goldyn (ur. 1974 r. w Myszkowie) - Po ukończeniu Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Częstochowie podjęła studia na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, które ukończyła w 2000 roku dyplomem z malarstwa, zrealizowanym pod kierunkiem Prof. Aleksandra Dymitrowicza. Nie ogranicza się tylko do czystego malarstwa, ale stosuje różnorodne formy wyrazu plastycznego, jak: performance, instalacje i realizacje rzeźbiarskie. Obecnie mieszka i pracuje w Monachium, gdzie posiada własne atelier. Aktywnie uczestniczy w życiu artystycznym zarówno tego środowiska, jak i w działalności kręgów kulturowych w Austrii, we Włoszech oraz w Polsce, tym bardziej, że posiada także atelier we Wrocławiu. W 2006 roku rozpoczyna pracę w Studio Zeiler w Monachium – prywatnej szkole rysunku i malarstwa, jednej z najstarszych instytucji tego typu, o ponad 50-letniej tradycji. W 2008 roku jej działalność zostaje doceniona przez twórców encyklopedii "Who is Who" Republiki Federalnej Niemiec, którzy wpisują do niej Goldyn. W 2010 roku organizuje w swoim atelier projekt Chez Goldyn („U Goldyn”) - salon sztuki, literatury i muzyki, który w swym programowym założeniu posiada charakter awangardowy. W 2011 roku uzyskuje tytuł doktora sztuki na Wydziale Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu.

<http://art-nano.com/pl/edycja-2015.html>

Franciszek Gwiazda (1915-1941) urodzony w Strzemieszycach. Nauczyciel w Szkole Podstawowej w Myszkowie Mijaczowie od 1936 r. Aresztowany na terenie Zagłębia Dąbrowskiego - zostaje

przewieziony do obozu w Auschwitz transportem z Katowic. Więzień polityczny oznaczony numerem 10287. Zginął w obozie 10.10.1941 r.

Tomasz Jędruszek (ur. 1977 w Myszkowie) znany też jako Morano, polski ilustrator i concept artysta. Ukończył architekturę ale zawodowo związał się z grafiką. Zilustrował ogromną ilość gier planszowych, karcianych i RPG, m.in. Call of Cthulhu, Game of Thrones, Star Wars, Lord of the Rings dla Fantasy Flight Games, Neuroshimę i Monastyr dla Portalu, Magic: The Gathering, Dungeons & Dragons dla Wizards of the Coast i dziesiątki innych.

<http://www.dzikabanda.pl/galerie/autorskie/tomasz-jedruszek>

Wiktor Karasiuk (1901-1943) urodzona w miejscowości Bachórzec pow. Przemyśl. Absolwentka Seminarium Nauczycielskiego w Przemyślu. Od 1925 r. pracowała w Szkole Podstawowej w Myszkowie Mijaczowie. Aresztowana w styczniu 1943 r. - przebywała w obozach Polenlager nr 10 Siemianowicach Śl., Polenlager nr 189 w Zawiaści, skąd zostaje skierowana do Auschwitz, gdzie ginie 5 marca 1943 r.

Kronika ZNP w Myszkowie

Aurelia Karasiuk (ur. 1903 w Porębie). W 1924 r. ukończyła Seminarium Nauczycielskie i rozpoczęła prace w Szkole Powszechnej w Mijaczowie. Zorganizowała tam pierwsze żeńskie drużyny harcerskie, którymi opiekowała się do wybuchu wojny. Po IX 1939 r. została zwolniona z pracy przez władze okupacyjne. Jako jedna z pierwszych na tym terenie prowadziła tajne nauczanie. W 1941 r. została aresztowana i osadzona w więzieniu w Lublińcu, a następnie w Opolu. W 1943 r. została zwolniona z więzienia – pozostając pod nadzorem policyjnym. Pracowała jako robotnica w fabryce w Zawierciu. Po wyzwoleniu uczyła w Szkole Podstawowej nr 1 w Myszkowie, będąc w latach 1950-1953 kierownikiem tej placówki. Po wojnie kontynuuje prace w ZHP, będąc przez kilka lat komendantką hufca harcerek w Myszkowie. W 1972 r. przeszła na emeryturę. Ponadto była aktywnym członkiem Komisji Oświaty i Kultury MRN w Myszkowie, a także miejscowego Koła Ligi Kobiet i Towarzystwa Przyjaciół Dzieci.

Kronika ZNP w Myszkowie

Jan Kałuża (1893-1971) Świecenia kapłańskie otrzymał w 1916 r. Jako wikariusz pracował w parafiach: Czeladź, Koziegłówkii Sosnowiec. W 1919 r. został proboszczem w Skarżycach. Ale pracował w tej parafii tylko niecałe 2 lata, bowiem w 1920 r. został mianowany proboszczem w Myszkowie. Nowy proboszcz organizował pomoc dobroczynną dla najbiedniejszej ludności. W 1945 r. mianowano go dziekanem dekanatu zawierciańskiego

Po obu stronach Warty. Zarys dziejów Myszkowa. Myszków 2010

Bolesław Konieczniak (1890 - 1974)- urodzony w Myszkowie. Polski rewolucjonista, działacz socjalistyczny i komunistyczny. 17 II 1908 dokonał zamachu bombowego na właściciela fabryki J. Bauerertza, dzień później został aresztowany i uwięziony w Piotrkowie, potem w X Pawilonie Cytadeli Warszawskiej. Skazany na 8 lat katorgi i bezterminowe zesłanie do Wołogdy. 1911-1914 pracował przy budowie kolei w Mandżurii k. jeziora Bajkał. W 1917 wstąpił ochotniczo do 12 pp rosyjskiej armii w celu prowadzenia agitacji komunistycznej. Wysłany na front w okolice Rygi i przeniesiony do 435 Jamborskiego Pułku Piechoty, w którym zorganizował bolszewicki komitet żołnierski. Podczas rewolucji październikowej wybrany delegatem kompanii i członkiem Rady Delegatów Żołnierskich (RDŻ). Wstąpił do Gwardii Czerwonej i potem do Armii Czerwonej, walczył w wojnie domowej. W 1918 zdemobilizowany, został robotnikiem kolejowym w Donbasie. Jeden z głównych organizatorów strajku kolejowego w 1918, w 1919 został zastępcą komendanta milicji i współpracownikiem Czeki. W 1922 wrócił do Polski i zamieszkał w Zawierciu, gdzie wstąpił do KPRP. Formierz w Hucie Hulczyńskiego w Zawierciu, w 1924 zredukowany z pracy, przeniósł się do Myszkowa, gdzie założył komórkę KPP. Od 1927 pracownik wytwórni papieru i celulozy, 21 IV 1928 aresztowany i uwięziony na 8 tygodni w Mysłowicach za działalność komunistyczną. Po zwolnieniu nadal działał w KPP, organizował strajki i demonstracje robotnicze. Aktywny działacz związków zawodowych robotników budowlanych. W 1943 był łącznikiem oddziałów

partyzanckich GL, po wojnie działał w PPR i pracował w Myszkowskich Zakładach Papierniczych. Członek Komitetu Powiatowego (KP) PPR/PZPR w Myszkowie, od 1957 na rencie dla zasłużonych. Był odznaczony m.in. Orderem Sztandaru Pracy II klasy i Orderem Czerwonego Sztandaru.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Boles%C5%82aw_Konieczniak

Jerzy Bogdan Kos (ur. 1931 w Myszkowie) – polski lekarz, poeta i działacz społeczny. Ukończył Wydział Lekarski Akademii Medycznej we Wrocławiu. Od 1956 r. pracował w służbie zdrowia powiatu trzebnickiego, od 1960 r. dyrektor szpitala w Będkowie k. Trzebnicy. Członek zespołu redakcyjnego czasopisma „Medycyna Wiejska”. Poeta, publicysta, działacz społeczny. Już w czasie studiów współpracował z pismami społeczno-kulturalnymi. Debiutował w 1953 r. wierszami opublikowanymi w tygodniku „Dziś i jutro”, a w 1958 r. ukazała się jego pierwsza książka – zbiór wierszy „Na karuzeli sekundnika”. Jerzy Bogdan Kos był redaktorem naczelnym rocznika „Pomosty”. Wiersze, opowiadania, reportaże, artykuły publicystyczne i recenzje publikował na łamach: „Odry”, „Nowych Sygnałów”, „Poglądów”, „Wrocławskiego Tygodnika Katolickiego”, „Literatury na Świecie”, „Więzi”, „Tygodnika Kulturalnego” i w „Służbie Zdrowia”. Wiersze tłumaczone były na język francuski i niemiecki. Był autorem lub współautorem książek popularyzujących wiedzę o zdrowiu i chorobach, a także autorem prac naukowych, publikowanych w pismach lekarskich. Należy do Unii Polskich Pisarzy Medyków, a jednocześnie jest redaktorem „Biblioteki Trzebnickiej”, redaktorem naczelnym rocznika „Brzask” (Trzebnica) i kwartalnika „Dolnośląski Diariusz Lekarski”. Był członkiem zespołu redakcyjnego pism „Oświata Zdrowotna” (Wrocław), „Dolny Śląsk” (Wrocław), „Okolice” (Oborniki Śląskie – Trzebnica), „Kocie Góry” (Oborniki Śląskie – Trzebnica). W latach 1960-2006 pełnił funkcję prezesa, a od 2007 roku jest honorowym prezesem Towarzystwa Miłośników Ziemi Trzebnickiej. Za osiągnięcia w pracy odznaczony został Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi. Jest prezesem wrocławskiego Oddziału SPP. Mieszka we Wrocławiu.

Publikacje książkowe: „Na karuzeli sekundnika”: poezje. – Wrocław: ZLP, 1958 „Zbliżenia”: poezje – Wrocław: Ossolineum, 1968 „W kręgu kultury niepodzielnej”: wspomnienia – Wrocław: Wydaw. „Silesia”, 1973 „Epitafium dla ospy”: reportaż – Wrocław: Wydaw. „Silesia”, 1991 „Zapaść”: opowiadania szpitalne – Wrocław: Wydaw. Dolnośląskie, 1991 „Pergamin piasku”: wiersze – Wrocław: Wydaw. „OKiS”, 1994

https://pl.wikipedia.org/wiki/Jerzy_Bogdan_Kos

Andrzej Kostarczyk (ur. 22 września 1946 w Myszkowie) – polski polityk, prawnik, publicysta, poseł na Sejm I kadencji. Ukończył w 1970 studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. W rządach Jana Krzysztofa Bieleckiego i Jana Olszewskiego zajmował stanowisko podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. W wyborach parlamentarnych w 1991 uzyskał mandat posła na Sejm I kadencji z listy Porozumienia Obywatelskiego Centrum w okręgu częstochowskim. Zasiadał w Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Stosunków Gospodarczych z Zagranicą i Gospodarki Morskiej. W 1992 odszedł z Porozumienia Centrum, przechodząc do Ruchu dla Rzeczypospolitej. W 1993 nie ubiegał się o reelekcję.

Zajął się działalnością publicystyczną i wydawniczą. Jest redaktorem książki *III Rzeczpospolita w trzydziestu odsłonach: nadzieje i rozczarowania po 1989 roku* (2004) i tłumaczem książki Jeremiego Rifkina – *Europejskie marzenie* (2005).

https://pl.wikipedia.org/wiki/Andrzej_Kostarczyk

Marian Kotarski (ur. 1947 w Myszkowie) – doktor nauk humanistycznych, a także policjant w stopniu majora. Pracował na kolei, w służbach mundurowych i nie mundurowych milicji oraz policji, jako rzecznik prasowy w starostwie i wykładowca na wyższej uczelni. Zapalony turysta i regionalista, do PTTK wstąpił w 1963 r. od tego czasu pełni w szeregach Towarzystwa wiele funkcji. Jest autorem kilku książek, paru przewodników i map, zdjęć do wielu kalendarzy, oraz artykułów z zakresu turystyki, kolarstwa turystycznego i historii. Za swoją działalność uhonorowany licznymi odznaczeniami.

<http://www.m2.myszkow.pttk.pl/prezes.htm>

Jan Jerzy Kułakowski (1930 - 2011) – urodzony w Myszkowie. Polityk, prawnik, dyplomata i związkowiec. Jako nastolatek walczył w Powstaniu Warszawskim, w pułku "Baszta". W 1946 r. wyemigrował do Belgii, gdzie ukończył prawo i nauki polityczne na prestiżowym Katolickim Uniwersytecie w Leuven. Tam też uzyskał tytuł doktora prawa. Od 1954 roku jako członek Sekretariatu Generalnego Międzynarodowej Konferencji Chrześcijańskich Związków Zawodowych prowadził negocjacje z autorytarnymi rządami na całym świecie, uwalniając z więzień ludzi represjonowanych za działalność związkową. W 1958 roku został sekretarzem, a w 1962 - sekretarzem generalnym Europejskiej Organizacji Międzynarodowej Konfederacji Chrześcijańskich Związków Zawodowych, a następnie Europejskiej Organizacji Światowej Konfederacji Pracy. W latach 1974-1988 był sekretarzem generalnym Światowej Konfederacji Pracy. Po przemianach roku 1989 zaczął działać na rzecz europejskiej integracji Polski. W 1990 roku został pierwszym ambasadorem RP przy Wspólnotach Europejskich w Brukseli. W tym czasie Polska wynegocjowała i podpisała układ stowarzyszeniowy, złożyła formalny wniosek o członkostwo (1994 r.) W 1998 roku, już jako pełnomocnik rządu do spraw negocjacji członkowskich Polska-UE w rządzie Jerzego Buzka, Jan Kułakowski rozpoczął negocjacje z UE, zakończone na szczycie w Kopenhadze w grudniu 2002 r. Kułakowski był polskim negocjatorem przez trzy i pół roku, do października 2001. Był rządowym pełnomocnikiem ds. negocjacji Polski z Unią Europejską. Od 2004 do 2009 sprawował mandat posła do Parlamentu Europejskiego VI kadencji. W 2002 został odznaczony Orderem Orła Białego

http://www.miastomyszkow.pl/strona-88-jan_kulakowski.html

Paweł Kulczak (1906 r. w Niegowie) ukończył Seminarium Nauczycielskie w Dąbrowie Górniczej (1928 r.) WKN kier. Matematyczno-fizyczny w Krakowie, WSP – Studium Zaoczne wydział matematyczno – fizyczny kierunek chemia w Łodzi (1954r.). Uczył w miejscowościach: Zdów (1930-1931), Niegowa (1937-1941) prowadząc jednocześnie szeroką akcję kulturalno-oświatową w środowisku wiejskim (organizował kursy dokształcające dla dorosłych oraz wiejskie zespoły teatralne, taneczne i chóry młodzieżowe. Uczestniczył w kampanii wrześniowej 1939 r. (por. rez. D-ca kompanii 27 p.p.). W latach wojny uczył w jawnym szkolnictwie polskim, prowadząc jednocześnie komplety tajnego nauczania we wsi Niegowa. Należał do podziemnego, zbrojnego Ruchu Oporu. W lipcu 1941r. został przeniesiony przez władze okupacyjne do szkoły w Strzelcach Małych pow. Radomsko. 4.VI.1942 r. został aresztowany (lehreraktion) i osadzony w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu (do 20.VIII. 1944 r. , nr obozowy 38006), a następnie w Ravensbruck – nr obozowy – 9873, Peenemunde, Dora_Erich, Bergen-Beusen. 24.IV.1945 r. odzyskał wolność i po kuracji szpitalnej, zaczął prace w organizacji szkolnictwa polskiego w polskich obozach DP w Unterhuss i w Dortmund(VI.1945-V.1946). W czerwcu 1946 r. wrócił do kraju i podjął prace w placówkach oświatowych i administracji szkolnej na Dolnym Śląsku: w Strzelinie w 1946 r. jako Inspektor Oświaty Rolniczej, w Jeleniej Górze (1946-1947) był nauczycielem w Szkole Podstawowej i Licealnej, w Świdnicy (1948-1949) był Inspektorem Oświaty Rolniczej, w Ząbkowicach Śląskich (1949-1950) – Inspektorem Szkolnym w Świdnicy (1950-1952) – dyr. Liceum DPD. W 1952 r., przenosi się do Szkoły Ogólnokształcącej Szkoły Podstawowej i Liceum w Myszkowie; uczył przedmiotów ścisłych, a jednocześnie pełnił obowiązki z-cy dyrektora szkoły (1952-1964). We wrześniu 1966 r. przeszedł na emeryturę, pracując nadal jako nauczyciel chemii w LO, w niepełnym wymiarze godzin do 1976 r.

Był współorganizatorem Oddziały Powiatowego ZNP w Myszkowie, był długoletnim członkiem Prezydium Komitetu Miejskiego i Powiatowego ZSL w Świdnicy i Myszkowie, był prezesem Powiatowego Komitetu ZSL w Myszkowie, a także TWP i TPD. Ponadto był aktywnym radnym. Kronika ZNP w Myszkowie

Marian Kuzia (1936-1995) - Pierwszy proboszcz mijaczowskiej wspólnoty, animator życia duchowego mieszkańców, pierwszy budowniczy kościoła i obiektów przykościelnych. Święcenia

kapłańskie przyjął w 1959 r. w katedrze św. Rodziny w Częstochowie. Jako wikariusz pracował w parafiach: Osjaków, Ząbkowice Będzińskie, Dźbów, w dniu 19.06.1971 r. został mianowany wikariuszem w parafii św. Stanisława w Myszkowie, w 1973 r. w kaplicy Narodzenia NMP w Mijaczowie. Przeprowadził generalny remont tej kaplicy, urządzając w jej podziemiach dwie kaplice katechetyczne. Po utworzeniu w Mijaczowie pełnoprawnej parafii został jej proboszczem. Podjął starania o pozwolenie na budowę kościoła parafialnego i ostatecznie je uzyskał.

Po obu stronach Wisły. Zarys dziejów Myszkowa. Myszków 2010

Jarosław Wacław Lasecki (ur.1961 w Myszkowie) – polski polityk, menedżer i przedsiębiorca, a także działacz społeczny, senator VI i VIII kadencji. Studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej. Studia kontynuował za granicą na Wydziale Germanistyki Uniwersytetu w Paderborn, następnie na Wydziale Termodynamiki Stosowanej RWTH w Akwizgranie, był stypendystą Fundacji Klöcknera w Duisburgu. W latach 1990–1995 pracował w amerykańskiej firmie konsultingowej Boston Consulting Group (BCG) w Düsseldorfie i Zurychu. W 1995 stworzył w Polsce sieć sklepów dyskontowych "Plus". W 2003 został prezesem zarządu spółki prawa handlowego "Teng", działającej na rynku nieruchomości handlowych. Jednocześnie prowadzi działalność rolniczą w ramach rodzinnego gospodarstwa o powierzchni ponad 1300 ha na obszarze Jury Krakowsko-Częstochowskiej. Zaangażowany w działalność kulturalną i ochronę zabytków, w szczególności w regionie Jury Krakowsko-Częstochowskiej. Sfinansował m.in. remont zabytkowego kościoła parafialnego w Żurawiu, renowację dworu w Żurawiu, zabezpieczenie ruin zamku w Mirowie. W 2000 rozpoczął rekonstrukcję zamku w Bobolicach na Szlaku Orlich Gniazd. Został również właścicielem dworu w Skrzydłowie oraz współwłaścicielem dworu w Małusach Wielkich. W wyborach parlamentarnych w 2005 jako niezależny kandydat uzyskał mandat senatora w okręgu nr 27. Z powodu błędnych kart do głosowania wybory w tym okręgu zostały decyzją Sądu Najwyższego powtórzone w styczniu 2006, Jarosław Lasecki ponownie został wybrany na senatora VI kadencji. W Senacie zasiadał w Komisji Gospodarki Narodowej oraz w Komisji Spraw Zagranicznych. Jako bezpartyjny senator zasiadał w klubie parlamentarnym Prawa i Sprawiedliwości. W 2009 wstąpił do Platformy Obywatelskiej. W 2010 został delegatem na konwencję krajową tej partii. W wyborach parlamentarnych w 2011 jako kandydat z ramienia PO w okręgu nr 68 zdobył mandat senatora VIII kadencji. W wyborach w 2015 nie został wybrany na kolejną kadencję.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Jaros%C5%82aw_Lasecki

Wiesław Lipecki (ur. 1957 w Myszkowie) - satyryk, karykaturzysta, zadebiutował na łamach prasy obrazkiem z tekstem i wizerunkiem Jacka Kuronia. Jest laureatem wielu konkursów satyrycznych.

<http://myszkow.naszemiasto.pl/tag/wieslaw-lipecki-myszkow.html>

Zbysław Marek Maciejewski (1946 - 1999) – urodzony w Myszkowie, polski malarz, profesor Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Niemal całym swoim dorobkiem, zarówno w malarstwie, jak w rysunkach, chętnie nawiązywał do sztuki okresu Młodej Polski.

Aleksander Miśta (ur. 1983 w Myszkowie) – polski szachista i trener szachowy (FIDE Trainer od 2012), arcymistrz od 2004 roku.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Zbys%C5%82aw_Marek_Maciejewski

Rozalia Malczewska (ur.1905 w Mrzygłodzie) w 1926 r. ukończyła Państwowe Seminarium Żeńskie im. A Osuchowskiego w Zawierciu, w tym też roku rozpoczęła pracę zawodową ucząc w miejscowościach: Tomiszowice (1926-31), Włodowice (1931-33), Niegowice (1933-1939). W latach okupacji niemieckiej pracowała początkowo w jawnym szkolnictwie polskim w Porębie (1940) i Mrzygłodzie (1942-1943), a potem została skierowana do przymusowej pracy w fabryce w Zawierciu. Na terenie Mrzygłodu prowadziła równoległe komplety tajnego nauczania od IX 1940 – I 1945 r. Współpracowała także ze zbrojnym ruchem oporu, udzielając pomocy partyzantom. Po wyzwoleniu, w latach 1945-1951 r. była nauczycielką szkoły w Mrzygłodzie, a następnie do 1961 r. – w Szkole Podstawowej nr 2 w Myszkowie, pełniąc funkcję kierownika Powiatowego Ogniska

Metodycznego w zakresie fizyki i chemii (1951-1961)

W 1961 r. przeszła na emeryturę, ucząc nadal w niepełnym wymiarze godzin do 1973 r. Pracowała społecznie: Była Radną GRN, członkiem ZBOWiD

Kronika ZNP w Myszkowie

Władysław Marek (ur. w Będuszu 1919-2009) – poseł na Sejm Sejm PRL. 4 kadencja (1965-1969) z ramienia partii ZSL z Okręgu nr 28 Zawiercie. Uczestniczył w pracach Komisji Ciężkiego, Chemicznego i Górnictwa, a także w Klubie Poselskim ZSL. Z zawodu rolnik, wykształcenie podstawowe. Odznaczony: Brązowym Krzyżem Zasługi, Odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego.

https://bs.sejm.gov.pl/F?func=full-set-set&set_number=053170&set_entry=000001&format=999

Kazimierz Miroszewski (ur. 1957 w Myszkowie –polski historyk, specjalizujący się w historii najnowszej Polski, nauczyciel akademicki Uniwersytetu Śląskiego, dziekan Wydziału Nauk Społecznych UŚI w kadencji 2016-2020.

Urodził się w 1957 w Myszkowie, gdzie ukończył kolejno Szkołę Podstawową nr 3 im. Tadeusza Kościuszki w 1972 oraz Liceum Ogólnokształcące im. Henryka Sucharskiego w 1976. Tam też zdał egzamin dojrzałości. Następnie podjął studia dzienne na kierunku historia na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach zakończone magisterium w 1980 r. Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie historii uzyskał w 1989 na macierzystej uczelni pod kierunkiem doc. Andrzeja Topola. W 2012 Rada Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego nadała mu stopień nauk humanistycznych w zakresie historii. Zawodowo związany jest od lat 80. XX wieku ze swoją macierzystą uczelnią, gdzie został zatrudniony początkowo na stanowisku Asystenta w Zakładzie Historii Najnowszej po 1945 r. w Instytucie Historii. Po obronie doktoratu został tam adiunktem.

W latach 2012-2016 piastował urząd prodziekana ds. ogólnych i studenckich na Wydziale Nauk Społecznych. W 2016 został wybrany dziekanem tego wydziału.

Jego zainteresowania naukowe koncentrują się wokół problematyki związanej z historią Polski od 1944 roku. W swoich pracach bada on funkcjonowanie aparatu represji ze szczególnym uwzględnieniem obozów pracy przymusowej, obozów radzieckich na ziemiach polskich oraz funkcjonowanie prokuratury i Komisji Specjalnej do walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym. Uzupełnieniem tej problematyki są badania porównawcze dotyczące systemu obozowego w krajach bloku socjalistycznego. Innym polem badawczym są przemiany społeczno-polityczne na terenie Górnego Śląska oraz Zagłębia Dąbrowskiego po 1945 r.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Kazimierz_Miroszewski

Włodzimierz Modzelewski (1875-1951) ojciec Włodzimierza Konstantego Modzelewskiego. W okresie przedwojennym na terenie Towarzystwa Sosnowieckiego (Towarzystwo Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich), które dzierżawiło swe pola prywatnym firmom i osobom. Na północny-wschód od kopalni "Alwina" pole "Edward" eksploatowała kopalnia "Jadwiga" (w latach 1907-1915 dzierżawił ja Stanisław Modzelewski z synem Włodzimierzem), a potem "Jadwiga II" (od 1917-1921r.). W Sosnowcu, podczas okupacji hitlerowskiej ul. Czysta nazywała się Schirker Strasse. Jej reprezentacyjnym obiektem jest potężna, stylowa kamienica pod numerem 9. W okresie międzywojennym ulokowało tu swą siedzibę (powstałe w 1913 r.) Stowarzyszenie Techników Zagłębia Dąbrowskiego. Kopalnię w Nivce - „Jadwigę” - dzierżawił (do 1921 r.) Włodzimierz Modzelewski, który był lokatorem wspomnianej już „9”. Po sprzedaży udziałów w kopalni na Nivce przeniósł się wraz z synem Włodzimierzem Konstantym Modzelewskim do Myszkowa i kupił majątek Pohulanka. W Nieradzie (obecnie dzielnica Myszkowa) eksploatowano węgiel brunatny. Od 1922 r. do stycznia 1924 r. czynna tu była kopalnia węgla brunatnego "Adela" należąca do Włodzimierza Modzelewskiego z Pohulanki, który w 1923 r. powołał Nieradzkie Towarzystwo Przemysłowo-Górnictwo s-ka z o. o. Produkcja w 1923 r. (maksymalna) 17,6 tys.ton. Nazwę "Adela" zawdzięcza żonie Włodzimierza Modzelewskiego - Adeli z Rodziewiczów.

Włodzimierz Modzelewski był wójtem Myszkowa. Był współfundatorem szkoły na Pohulance (obecnie

Szkoła nr2). Dzięki staraniom utworzonego w 1937 roku Komitetu Budowy Szkoły wmurowano kamień węgielny, aktu tego dokonał Włodzimierz Modzelewski. Wybudował budynek Urzędu Gminy Myszków (obecnie prokuratury) w którym urzędował do dnia 27.9.1939r. Władze hitlerowskie zmusiły go do rezygnacji za niepodpisanie Volkslisty i wysiedliły wraz z rodziną z majątku Pohulanka dając na to 10 minut.

<http://myszkowprawica.website.pl/Bojca.html>

Włodzimierz Konstanty Modzelewski (1906 – 1985) Mieszkał w Sosnowcu gdzie Jego ojciec Włodzimierz i dziadek Stanisław byli właścicielami od 1907r. kopalni w Niwce "Jadwiga II". Następnie po sprzedaży przenieśli się do Myszkowa, gdzie kupili majątek Pohulanka. Jego żoną była prawnuczka Stanisława Moniuszki Zofia Jaroszewicz.

Był żołnierzem AK w 11 Pułku Piechoty w Tarnowskich Górach, otrzymał tam stopień plutonowego i tytuł Strzelca Wyborowego rozkazem dziennym 175 pkt.2 z dnia 2.3.1930r. Po wybuchu II Wojny Światowej przedostał się przez "zieloną granicę" do Generalnej Guberni unikając zasadzki na działaczy ZWZ, cudem przeżył nalot lotniczy podczas wędrówki na wschodnie tereny Polski, gdzie wraz z Dąbkowskim i "drugim" jak się później okazało twórcą partyzantki na Lubelszczyźnie. Podążali do punktu mobilizacji. W czasie okupacji przez przypadek podczas łapanki na ulicach Warszawy "nie znalazł się na liście rozstrzelanych". Uciekł z transportu w okolicach Lublina. Przeżył. Pracował jako inspektor Ministerstwa Rolnictwa oraz urzędów woj. Warszawa i Katowice. Na podstawie Bierutowskiego dekretu PKWN został w raz z rodziną wyrzucony z majątku na Pohulance. On jak i jego syn nie doczekali zadość uczynienia. Został pochowany w Warszawie na Cmentarzu Komunalnym Północnym w dniu 24.10.1985r. Leży obok swojej żony Zofi Modzelewskiej z Jaroszewiczów.

<http://myszkowprawica.website.pl/Bojca.html>

Franciszek Nadrowski (1881-1940) – nauczyciel. Działacz Polskiej Macierzy Szkolnej. W 1910 r. organizował Szkołę Powszechną w Myszkowie – Mijaczowie pozostając w niej na stanowisku kierownika szkoły do maja 1940 roku. W pierwszych miesiącach okupacji współpracuje z tajną organizacją „Płomień” działającą na terenie Zawiercia. Aresztowany 2 maja 1940 r. wywieziony do obozu Dachau. A następnie do Mauthausen gdzie zginął w październiku 1940 r.

Kronika ZNP w Myszkowie

Wiesław Niedzielski (ur. 1952) - pedagog, muzyk. Swoją przygodę z muzyką zaczynał w latach 70. Studiował ma WSP w Częstochowie, równolegle uczęszczał także do Państwowej Szkoły Muzycznej, w której spędził w sumie 7 lat. Po studiach musiał odsłużyć rok w wojsku. Trafił do jednostki we Wrocławiu, gdzie występował w podchorążowskim zespole muzycznym. Po powrocie z wojska został kierownikiem Domu Socjalnego na Pohulance. Później pracował za granicą, a po powrocie rozpoczął prace pedagogiczną. Jest też związany z ośrodkiem kultury w Żarkach, gdzie prowadzi jako instruktor zespół śpiewaczy „Carmen”. Jest też członkiem myszkowskiej kapeli „To i owo”.

<http://wieslawniedzielski.pl/o-mnie/>

Stanisława Maria Paca (ur. 31 stycznia 1942 w Górkach) – polska polityk, posłanka na Sejm PRL VIII oraz IX kadencji. Od 1962 zatrudniona była w Myszkowskich Zakładach Papierniczych, m.in. jako starszy mistrz produkcji. Ukończyła w 1965 technikum chemiczne w Łodzi. Była radną Miejskiej Rady Narodowej w Myszkowie. W 1980 uzyskała mandat posłanki na Sejm PRL VIII kadencji w okręgu Częstochowa z nominacji Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (do której wstąpiła w 1962). Zasiadała w Komisji Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Komisji Pracy i Spraw Socjalnych, Komisji Polityki Społecznej, Zdrowia i Kultury Fizycznej, Komisji Rolnictwa, Gospodarki Żywnościowej i Leśnictwa oraz w Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektu ustawy „Ordynacja Wyborcza do Sejmu PRL”. W 1985 uzyskała reelekcję z tego samego okręgu. Zasiadała w Komisji Polityki Społecznej, Zdrowia i Kultury Fizycznej, Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektu ustawy o zmianach w organizacji naczelnych i centralnych organów administracji państwowej oraz w Komisji Przemysłu.

Działaczka PRON i Ligi Kobiet Polskich. Otrzymała Złoty i Brązowy Krzyż Zasługi.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Stanis%C5%82awa_Paca

Wojciech Zbigniew Picheta (ur. 1968 w Żarkach) – polski polityk i lekarz, poseł na Sejm V kadencji. Z zawodu jest lekarzem internistą. Działał w samorządzie, był m.in. przewodniczącym rady miasta Myszkowa. W 2005 bez powodzenia kandydował do Sejmu z listy Platformy Obywatelskiej w okręgu częstochowskim. Mandat poselski uzyskał jednak w trakcie kadencji, zastępując Edwarda Maniurę (wybranego na burmistrza Lublińca) 16 października 2007 po publikacji taśm związanych z rzekomą korupcją Beaty Sawickiej został usunięty z PO. Nie zrezygnował ze startu w wyborach parlamentarnych w 2007, w których nie uzyskał jednak mandatu. W lutym 2008 został dyrektorem szpitala w Myszkowie. W wyborach w 2010 został radnym powiatu myszkowskiego z listy lokalnego komitetu. W lipcu 2011 wybrany na urząd starosty myszkowskiego. Pełnił tę funkcję do listopada 2014, utrzymał mandat radnego powiatu na kolejną kadencję.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Wojciech_Picheta

Marcin Pilis (ur. 1974 w Myszkowie), prozaik, dziennikarz, autor powieści "Łąka umarłych" (nominacja do nagrody literackiej Srebrny Kałamarz 2010), "Relikwia", "Opowieść nawiasowa", opowiadań m.in. w tomie "Zatrute pióra"

<http://www.granice.pl/ksiazka,Laka-umarlych,243683>

Zygmunt Ratman (ur. 1942) – polski polityk, działacz PZPR, samorządowiec, poseł na Sejm III i IV kadencji. W młodości występował na estradzie jako saksofonista. W 1972 ukończył studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Śląskiego. Był członkiem PZPR od 1965 aż do rozwiązania partii. Od 1965 do 1982 pracował w przedsiębiorstwie komunalnym i częstochowskim urzędzie wojewódzkim. W latach 80. pełnił funkcję naczelnika Myszkowa, a w latach 1994–1998 był burmistrzem tego miasta. Później do 2001 zasiadał w radzie powiatu myszkowskiego. Sprawował mandat posła III kadencji i IV kadencji z okręgów częstochowskich: nr 9 oraz nr 28. Był wybierany z ramienia SLD. W 2005 nie ubiegał się o reelekcję, rok później bezskutecznie kandydował w wyborach do rady powiatu myszkowskiego.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Zygmunt_Ratman

Ryszard Rudnicki (ur. 1957 w Myszkowie) – polski matematyk zajmujący się biomatematyką, w szczególności dynamiką populacyjną, fizjologią, genetyką, a także teorią operatorów Markowa, równaniami cząstkowymi oraz fraktalami. W 1980 ukończył studia matematyczne na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, gdzie w 1987 się także doktoryzował (w obydwu przypadkach promotorem był Andrzej Lasota). W 1993 habilitował się również na Uniwersytecie Śląskim. Od 2001 posiada tytuł profesora nauk matematycznych. Kierownik Oddziału w Katowicach Instytutu Matematycznego Polskiej Akademii Nauk oraz zastępca kierownika Centrum Zastosowań Matematyki Instytutu Matematycznego PAN. Laureat nagrody głównej Polskiego Towarzystwa Matematycznego im. Hugona Steinhausa. Autor podręcznika akademickiego *Wykłady z analizy matematycznej* (PWN, 2001) oraz monografii *Modele i metody biologii matematycznej* (IMPAN, 2014). Rudnicki udowodnił w teorii półgrup operatorów Markowa wersję alternatywy Foguela, która mówi, że dla częściowo całkowych półgrup operatorów Markowa (tj. półgrup mających składnik zadany jądrem całkowym) albo są one wymiatające ze zbiorów zwartych (tj. cała po dowolnym zbiorze zwartym dąży do zera), albo mają one gęstość niezmienniczą. Wykluczenie jednej z powyższych możliwości implikuje zatem drugą, co często jest pomocne w dowodach asymptotycznej stabilności półgrup. Za wyniki związane z alternatywą Foguela Rudnicki otrzymał w 1997 nagrodę Wydziału III PAN. w współpracy z J. Tiurynem oraz D. Wójtowiczem skonstruował model rodzin paralogów w genomie; model ten potwierdził tzw. pierwsze prawo genomiki. Wraz z A. Bobrowskim, T. Lipniackim i K. Pichór zajmował się modelami ekspresji genów w komórce opisując rozkłady mRNA i białek za pomocą równań przelączanych stochastycznie.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Ryszard_Rudnicki

Helena Sankowska (ur. 1890 w Myszkowie – 1975 r.) Uczęszczała na pensję M. Gardzieckiej i Kursy Handlowe Massalskiego w Częstochowie (1907). Egzamin nauczycielski złożyła w Sosnowcu

w 1923 r. Pracę pedagogiczną rozpoczęła w szkole prywatnej w Myszkowie (1908-1910). Kolejne etapy pracy nauczycielskiej to: Szkoła miejska w Moskwie (1910-1917) i szkoła dla uchodźców na Kaukazie (XI 1917-X 1919) W listopadzie 1919 r. wróciła do Polski i podjęła prace w szkole w Jaworzniku (1919-1920), a po roku w Myszkowie.. W latach okupacji hitlerowskiej pracowała w jawnym szkolnictwie polskim na terenie Myszkowa, pełniąc obowiązki kierownika szkoły. Była współorganizatorką tajnego nauczania na tym terenie (IX 1940-I 1945). Udzielała pomocy dla uwięzionych Polaków, ochraniała młodzież przed wywiezieniem na przymusowe roboty do Niemiec. Po wyzwoleniu uczestniczyła w odbudowie szkolnictwa myszkowskiego. Była nauczycielką Szkoły Podstawowej nr 1. W 1958 r. przeszła na emeryturę, pracując nadal w niepełnym wymiarze godzin do 1969 r.

Kronika ZNP w Myszkowie

Sabina Sankowska (ur. 1899 r. w Myszkowie - 1999) Uczęszczała na pensję M. Gardzieckiej i Kursy Gimnazjalne M. Słowikowskiej w Częstochowie. W 1923 r. ukończyła Kurs Nauczycielski w Radomiu. Prace zawodową rozpoczęła w prywatnej szkole fabrycznej Baureretza w Myszkowie w 1922 r. W następnym roku została zatrudniona w Żarkach, gdzie przepracowała 13 lat, by w 1937 r. wrócić do Myszkowa. Tutaj też przeżyła lata wojny ucząc w jawnym szkolnictwie polskim oraz prowadząc tajne nauczanie (X.1940-I.1945). Po wyzwoleniu nadal jest nauczycielką w Myszkowie w Szkole Podstawowej nr 1. W 1956-1960 pełniła funkcję kierownika Powiatowego Ogniska Metodycznego w zakresie biologii. W 1958 r. przeszła na emeryturę, pracując nadal w niepełnym wymiarze godzin do 1972 r.

Kronika ZNP w Myszkowie

Marian Skoczowski (1913- 2001) kapłan diecezji częstochowskiej, kapelan 25 pułku piechoty AK, PS. „Ksawery”. Studia filozoficzno-teologiczne odbył na Uniwersytecie Jagiellońskim i tajnym nauczaniu akademickim. Świecenia kapłańskie przyjął w 1941 r. w kościele Sióstr Sercanek w Krakowie. Jako wikariusz pracował: w Częstochowie, Gorzkowicach, Sosnowcu, Będzinie. W 1961 r. aresztowany za nie zarejestrowanie punktów katechetycznych. W 1969 r. został mianowany wikariuszem parafii św. Stanisława w Myszkowie.

Po obu stronach Warty. Zarys dziejów Myszkowa. Myszków 2010

Simon Snopkowski (1925 - 2001)- urodzony w Myszkowie. Wkrótce po ukończeniu liceum w Częstochowie był aresztowany za udział w ruchu oporu i uwięziony w obozie koncentracyjnym Gross-Rosen, gdzie był przetrzymywany aż do wyzwolenia przez Armię Czerwoną w 1945. Jego działalność społeczno-polityczną rozpoczął w czasie studiów, kiedy był prezesem Żydowskiego Związku Studentów w Monachium. Następnie Snopkowski był liderem w różnych organizacjach żydowskich. Od 1959 do 1971 roku był członkiem zarządu gminy żydowskiej w Monachium, 1960/90 członek zarządu Centralnego Welfare Office of Żydów w Niemczech, 1960/70 Członek Zarządu Centralnej Rady Żydów w Niemczech od 1960 do 1971 Wiceprezes, a od 1971 prezesem Żydowskiej gminy żydowskiej w Bawarii. W 1981 roku był członkiem-założycielem Towarzystwa Przyjaciół kultury i tradycji żydowskiej i był jego pierwszym prezesem. 1997 Snopkowski walczył przyczynił się do zawarcia traktatu między Wolnego Państwa Bawarii i Gmin na rzecz równości Gmin Wyznaniowych Żydowskich.

https://de.wikipedia.org/wiki/Simon_Snopkowski

Włodzimierz Sokołowski (1940-2012)- urodzony w Myszkowie. Polski lekkoatleta - skoczek o tyczce, olimpijczyk, wielokrotny mistrz i rekordzista Polski, architekt.

Startował na Igrzyskach Olimpijskich w Tokio w 1964 roku, był mistrzem Polski w skoku o tyczce w 1963, 1964, 1965, 1966 i 1971, a także wicemistrzem w 1968 i 1969.

W 1981 roku zdobył złoty medal mistrzostw świata weteranów w kategorii zawodników powyżej 40. roku życia.

Włodzimierz Sokołowski to pierwszy Polak, który pokonał wysokość pięciu metrów (Spała 1964 r. - 5,02 m), jego rekord życiowy to 5,13 m. Z zawodu architekt, w 1972 roku wyjechał do Nowego

Jorku. Zaprojektował m.in. wnętrze i gmach World Trade Center 7, który runął 11 września 2001 roku razem z bliźniaczymi wieżami WTC.

http://www.miastomyszkow.pl/strona-89-wlodzimierz_sokolowski.html

Sołtys Helena (ur. 1906 r. w Będzinie) W 1930 r. ukończyła Państwowe Seminarium Nauczycielskie im. J. Słowackiego w Mysłowicach. Pracę pedagogiczną rozpoczęła w 1933 r. w Sączowie. Potem pracowała w miejscowościach: Bedzin (1933-1934), Ożarów (1934), Blonowicach (1934), Siemoniach (1934-1935), Mirowie (1935-1938), Pińczycach (1938-1939). Podczas wojny uczyła w jawnym szkolnictwie polskim w Pińczycach i Dziewkach. W miejscowościach tych prowadziła również tajne nauczanie od XI 1940 – I 1945. Wkrótce po wyzwoleniu przeniosła się do Myszkowa, gdzie została zatrudniona w Szkole Podstawowej nr 1, a następnie w Szkole Podstawowej nr 3. Pracuje również w szkole dla dorosłych (1947-1950). W latach 1953-1954 była kierownikiem Powiatowego Ośrodka Metodycznego z Fizyki i Chemii.

Kronika ZNP w Myszkowie

Józef Sołtysik (ur. 1904 r. w Myszkowie) był uczniem Gimnazjum im. R. Traugutta w Częstochowie, potem ukończył Kurs Nauczycielski w Sosnowcu (1924r.) oraz wyższy kurs nauczycielski – kierunek – fizyka z chemią (1932 r.) Prace zawodową rozpoczął w Zabijaku (1923-1926). Następnie uczył w Pińczycach (1926-1939). Pełniąc funkcje kierownika szkoły, jednocześnie prowadząc szeroką pracę kulturalno-oświatową w tych miejscowościach. Uczestniczył w Kampanii Wrześniowej 1939 r. Po powrocie z niewoli niemieckiej, w której przebywał do 30 listopada 1939 r. – podjął prace w jawnym szkolnictwie polskim w Pińczycach (1940 r.) oraz w Niwiskach i Toporowicach, prowadząc także w tych miejscowościach tajne nauczanie. Ukrywał przed okupantem kronikę i sztandar szkoły. W 1940r. został skierowany na przymusowe roboty do Wrocławia, skąd wrócił w styczniu 1941 r. Od roku 1943 do końca wojny powtórnie przymusowo zatrudniony na lotnisku w Pyrzowicach. Po wyzwoleniu pracował w Toporowicach oraz Szkole Podstawowej nr 2 w Myszkowie. W latach 1960-1973 był kierownikiem Powiatowego Ośrodka Krajoznawczo-Turystycznego w Myszkowie. Był wielkim propagatorem i organizatorem turystyki wśród młodzieży i nauczycieli. W szkołach w Bobolicach i Niegowie organizował Schroniska Szkolne, a także wypożyczalnie sprzętu turystycznego w Myszkowie, którą prowadził. Był przewodnikiem turystycznym PTTK po Woj. Częstochowskim, Katowickim, Krakowie, Beskidzie Śląskim i Parku Narodowym w Ojcowie.

Kronika ZNP w Myszkowie

Piotr Sołtysik (1907-2000) – strażak, robotnik, partyzant. Był pracownikiem w Steinhagen, Wehr i S-ka" Spółka Akcyjna Fabryki Papieru w Myszkowie. Przez wiele lat pracował jako Komendant Straży Ogniowej. Podczas II wojny światowej należał do AK, ukrywał partyzantów. Otrzymał wiele odznaczeń m.in. Order Odrodzenia Polski, Polonia Restituta – drugie pod względem starszeństwa polskie państwowe odznaczenie cywilne (po Orderze Orła Białego). Aktywnie udzielał się społecznie do końca życia w Ochotniczej Straży Pożarnej w Myszkowie.

Adam Starostka (ur. 1957) - polski lekkoatleta, olimpijczyk. Był mistrz Polski na dystansie w biegu na 400m w 1980. Startował na Igrzyskach Olimpijskich w 1980 w Moskwie w sztafecie 4 x 400 m. Wielokrotnie wystąpił w meczach międzypaństwowych, w sztafecie 4 x 400 m. M.in. w Londynie (drużyny: Wielka Brytania, Polska, RFN), Tokio (8 najlepszych drużyn światowych), Warszawie (Polska, RFN Węgry), Ostrawie, Lipsku. Rekord życiowy Starostki na 400 m wynosi 46,47 s. Był zawodnik Unii Tarnów i SZS-AZS Kraków. Jest absolwentem AWF w Krakowie

https://pl.wikipedia.org/wiki/Adam_Starostka

Karol Edward Steinhagen (1902-1981)- jeden z współwłaścicieli i dyrektorów Fabryki Papieru w Myszkowie. Założyciel szkoły przyfabrycznej, a także inwestor Szkoły Powszechnej w Mijaczowie. Był zarówno przemysłowcem jak i ziemianinem. W czasie wojny opuścił Myszków, zamieszkał w Częstochowie i tak angażował się w działalność konspiracyjną. Po wojnie został aresztowany, skazany i zesłany do pracy w Mielęcinie. Tam podupadł na zdrowiu. Zmarł w

Warszawie.

[http://www.academia.edu/20973610/Karol Edward Steinhagen 1902-1981](http://www.academia.edu/20973610/Karol_Edward_Steinhagen_1902-1981)

Piotr Antoni Steinkeller (1799 - 1854) - kupiec, przemysłowiec. W 1826 założył w Warszawie (z K. Scholtzem) jeden z największych w Królestwie Polskim domów bankowych; po 1834 w Żarkach (koło Będzina) zbudował dużą fabrykę maszyn górniczo-hutniczych, kotłów parowych i narzędzi rolniczych, od 1835 budował zakłady przemysłowe na Solcu w Warszawie (m.in. wytwórnie powozów i omnibusów, zwanych steinkellerkami); 1838 inicjator budowy linii kolejowej łączącej Warszawę z Zagłębiem Dąbrowskim oraz organizator 1845 przedsiębiorstwa regularnego dylizansowego transportu pocztowo-pasażerskiego z Warszawy do Krakowa, potem na innych trasach; 1826–27 zbudował koło Będzina hutę cynku, 1836–52 dzierżawił całą produkcję cynku rządowych kopalń i hut, założył walcownie cynku w Wielkiej Brytanii i we Francji; większość jego przedsięwzięć przemysłowych zakończyła się niepowodzeniem, co doprowadziło Steinkellera do bankructwa i przejęcia 1853 całego jego majątku w Królestwie przez finansujący go Bank Polski.

[https://pl.wikipedia.org/wiki/Piotr Steinkeller](https://pl.wikipedia.org/wiki/Piotr_Steinkeller)

Adam Szustak OP (ur. 1978 w Myszkowie) – polski prezbiter rzymskokatolicki, dominikanin, wędrowny kaznodzieja, duszpasterz akademicki, autor książek i audiobooków, youtuber. Od 2012 firmuje swoją działalność tytułem Langusta na palmie.

[https://pl.wikipedia.org/wiki/Adam Szustak](https://pl.wikipedia.org/wiki/Adam_Szustak)

Stefan Szmaj (1914 – 1942) – studia filozoficzno – teologiczne odbył na wydziale Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, a także na tajnym nauczaniu akademickim w Krakowie. Świecenia kapłańskie przyjął w 1940 r w kościele Sióstr Sercaenk w Krakowie. Jako wikariusz został skierowany do parafii w Myszkowie. Tu wstąpił do polskiego ruchu oporu. Znalazł się wśród uwięzionych członków ruchu oporu . Najpierw był w więzieniu w Lublińcu, gdzie był przetrzymywany i torturowany przez gestapo. Potem wywieziony do obozu koncentracyjnego Auschwitz. Zmarł śmiercią głodową 20.02.1942 r.

Po obu stronach Warty. Zarys dziejów Myszkowa. Myszków 2010

Aleksandra Szmida, (ur. 1987) – urodzona w Myszkowie, studiowała film animowany na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, Zagrzebiu i Kolonii. Jej filmy były pokazywane na festiwalach, m.in.: Fantoche, Anifest, Animateka, Młodzi i Film, Żubroffka i innych. Były również wyświetlane w TVP Kultura i Kino Polska.

<https://polskaanimacja.wordpress.com/2015/05/07/unwanted-desires-oli-szmidy-otworza-wielki-final-opla/>

Szydłowski Stefan (1871 – 1951) – aptekarz, farmaceuta. Był jednym z założycieli w 1907 r. - Koła Właścicieli Aptek Zagłębia dąbrowskiego i m. Częstochowy W dniu ukonstytuowania się zarządu Koła wygłosił pierwszą prelekcję - omówił salipirynę. Przy jego aptece w Myszkowie 24.04 1910 r. otwarto Laboratorium Chemiczno-Farmaceutycznego. Kierownictwo powierzono S.

Szydłowskiemu który za użyczenie lokalu i kierowanie laboratorium miał otrzymywać 15% od sprzedawanych produktów. Powołano też Komitet Nadzorczy laboratorium. W czasie swego istnienia Laboratorium dostarczało leki nie tylko udziałowcom i członkom Koła, ale miało odbiorów w Warszawie, Kielcach, Piotrkowie, Radomiu; dostarczało leki Dyrekcji Kolei Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i Dyrekcji Kolei Żelaznej Herbsko-Kieleckiej. Dostawy szły również do drogerii zwanych wówczas składami aptecznymi. Laboratorium zakończyło działalność w 1920 r. , ze względu na problemy ze zdobyciem surowców do produkcji leków. Był też jednym z członków Koła którzy podczas wystawy Przemysłowo-Rolnej w Częstochowie w 1909 r. miał stoisko wystawowe, prezentował tam m.in. opracowane (przy współudziale F.Nowaka) rozmieszczenie aptek w państwie rosyjskim z zaznaczeniem narodowości właścicieli (Polacy -1293 aptek, Żydzi – 1408, Niemcy – 630, Rosjanie- 587). Wystawa miała na celu przedstawienie stosowanych w tym czasie leków jak i surowców farmaceutycznych. W latach był 1928-1938 prezesem Polskiego Powszechnego Towarzystwa Farmaceutycznego Oddział w Częstochowie i Polskiego

Powszechnego Towarzystwa Farmaceutycznego. Brał udział także w XI Zjeździe Lekarzy i Przyrodników Polskich w Krakowie w 1911 r. S. Szydłowski wygłosił referat pt.: O mianowaniu naparstnicy.

Wygłosił na zebraniach Koła właścicieli Aptek Zagłębia Dąbrowskiego i m. Częstochowy referaty: 1907 - 26.10 Salpiryna; 30.11 Folia Digitalis w lecznictwie

1908 - 5.09 Aristol

1909 - 17.03 Fizyka i chemia; 28.09 Wspólne pracownie chemiczno-farmaceutyczne

1911 - 27.01 O składnikach obojętnych w preparatach galenowych; 1.04 Wykrywanie domieszek do 0l.Lini

1914 - 1.05 Olej kamforowy

1922 - 21.01 Refraktometr Abb'ego

1923 - 23.06 Otrzymywanie terpiny

1928 - 26.11 O pepsynie

1930 - 12.12 Próby na jakość wazeliny; 12.12 Przyrządzanie syropów na zimno

1937 - 23.01 Oznaczanie alkaloidów w tinctura strychni

Na XI Zjeździe Lekarzy i Przyrodników Polskich w Krakowie w 1911 r. S. Szydłowski wygłosił referat pt.: O mianowaniu naparstnicy.

W 1927 r. Szydłowski wszedł do Komisji Rolno –Weterynaryjnej komisji Lekarskiej i Opieki Społecznej sejmiku Powiatu Zawierciańskiego Komisje Był członkiem od lutego 1939 r.

towarzystwa Liga Morska i Kolonialna. Po II wojnie światowej brał udział w styczniu 1945 r. w posiedzeniu Rady Gminy w Myszkowie na której został wybrany przewodniczącym Komisji Opieki Społecznej.

W 16. 02.1947r. został odznaczony za ponad pięćdziesięcioletnią pracę przez Okręgową Izbę Aptekarską w Katowicach

Błażej Torąński (ur. 1960 w Myszkowie) - polski dziennikarz specjalizujący się w tematyce korupcji, lobbingu oraz związków polityki z biznesem. Absolwent wydziału prawa, dziennikarz, publicysta, prowadzi warsztaty prasowe ze studentami Uniwersytetu Łódzkiego. Przed laty - jako dziennikarz m.in. „Wprost”, „Życia Warszawy” i „Rzeczpospolitej” - poruszał tematykę korupcji, lobbingu, związków polityki z biznesem i degradacji SLD w regionie łódzkim. Od kilku lat specjalizuje się w mediach i dziennikarstwie podróżniczym. Publikuje m.in. na portalu sdp.pl, w „Forum Dziennikarzy” i w magazynie „W Podróży”. Pasjonuje go literatura i wędrówki po świecie (zwłaszcza po Ameryce Łacińskiej), po zabytkach i galeriach malarstwa. Był działaczem Niezależnego Zrzeszenia Studentów.

<http://www.sdp.pl/profil/blazej-toranski>

Stanisław Witold Trząski (9 ur. 1904r.) W 1927r. ukończył Seminarium Nauczycielskie w Sosnowcu. Do 1932 r. Pracował w Fabryce Braci Baueretz w Myszkowie na stanowisku kierownika wydziału zakupów. Po zwolnieniu, rok pozostawał bez pracy, a w 1933 r. został zatrudniony w szkole w Lgocie, potem w Będuszu, z dniem 1.07.1934 r. – został przeniesiony do szkoły w Myszkowie. Organizował pierwsze drużyny harcerskie na tutejszym terenie. Opiekował się nimi do wybuchu wojny. Harcerz Rzeczypospolitej; Podharczmistrz; Członek Komendy Chorągwi ZHP w Sosnowcu - Referent PW dla harcerstwa na Powiat Zawierciański, Częstochowski, Będziński i Olkuski; Członek Hufca ZHP w Myszkowie, Drużynowy Drużyny Starszo-Harcerskiej. Ponadto pełnił funkcje Powiatowego Komendanta WF w Związku Strzeleckim. Żołnierz września 1939 r, W czasie wojny pracował w jawnym szkolnictwie polskim. Był pierwszym organizatorem tajnej oświaty na terenie Myszkowa (x.1939 r.) Ukrywał przed okupantem sztandar Koła Podoficerów Rezerwy, który przetrwał lata wojny.

Został aresztowany 2.10.1940 r. i osadzony w obozie w Dachau, następnie w Mauthausen-Gusen, gdzie zginął 23.08.1941 r.

Kronika ZNP w Myszkowie

Ryszard Wachowski (1936 – 1990) – aktor, konferansjer, związany z Myszkowem. Nie urodził się na Pohulance, jednak zaistniał zawodowo właśnie tam. Jego przodkowie to z pokolenia na pokolenie warszawiacy. Urodził się w stolicy w 1936 roku. Ojciec zginął w Powstaniu Warszawskim. Matka – nauczycielka, utalentowana poetka, działaczka podziemia, rozstrzelana została przez hitlerowców. Po śmierci rodziców mały Ryszard opiekował się swoją młodszą siostrą, handlował np. papierosami.

Prawdopodobnie po matce odziedziczył świetną pamięć i zdolności aktorskie. Scena była jego żywiołem. Aktorstwo było jego powołaniem. Swoją przyszłą wybrankę, Lucynę Kuklis, poznał w czasie pobytu z występami artystycznymi na Pohulance. Był wówczas w wojsku.

Po ślubie początkowo pracował w myszkowskiej hucie, potem w Myfanie, w Warteksie oraz w domu kultury, który mieścił się najpierw na Pohulance. Cały czas jednak ciągnęło go na scenę. W 1965 roku zgłosił się do Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego w Szczecinie. Wygrał i zainteresowała się nim Irena Dziedzic. Zaprosiła go do telewizji do swojego programu Tele-Echo i przeprowadziła z nim wywiad. To właśnie ona namówiła już nie najmłodszego Ryszarda do nauki w Wyższej Szkole Teatralnej. Dyplom tej uczelni zdobył w 1969 r. Kiedy zaczynał aktorską karierę, miał już dwoje dzieci.

- Ryszard nie umiałby żyć poza sceną - wspomina pani Lucyna. Po studiach rozpoczął pracę w Teatrze w Toruniu, później przeniósł się do Teatru w Sosnowcu a następnie do Teatru im. A. Mickiewicza w Częstochowie, gdzie występował do końca życia. Grał nie tylko w teatrze, ale i w filmach, na estradzie, recytował wiersze, przygotowywał monodramy, podkładał głos do filmów. Zmarł nagle, 26 stycznia 1990 roku. Przeżył zaledwie 53 lata. Z częstochowską sceną teatralną związany był przez 16 lat. Stworzył wiele niezapomnianych kreacji w sztukach i monodramach, m.in. w "Przyszedłem pana zabić", "Rewizorze", "Znachorze", "Lękach porannych", "Na wielkim morzu", "Edyp królem", "Konopielce" czy "Umarłych ze Spoon River". Przez 30 lat aktorskiej kariery wystąpił też w 20 filmach. Był założycielem znanego kabaretu "Żegnajcie chłopcy".

<http://myszkow.naszemiasto.pl/artukul/ryszard-wachowski-zapomniany-aktor-z-myszkowa-zdjecia.1713093.artgal.t.id.tm.html>

Monika Warneńska (nazwisko pierwotne: Kazimiera Jelonkiewicz; 1922 - 2010) – urodzona w Myszkowie polska prozaiczka, reportażystka, autorka utworów dla młodzieży. Ukończyła wydział historii na Uniwersytecie Warszawskim. Debiutowała w 1945 r. na łamach prasy jako poetka pod nazwiskiem Kazimiera Kosińska. W latach 1946–1950 była redaktorką dziennika „Polska Zbrojna”, a w latach 1951–1976 dziennika „Trybuna Ludu”. W latach 1977–1990 była redaktorem tygodnika „Perspektywy”. W latach 1964–1975 była korespondentem wojennym w Wietnamie.

W 1967 r. otrzymała nagrodę III stopnia Ministra Kultury i Sztuki. W 1972 r. nagrodę Instytutu Wydawniczego CRZZ za twórczość dla młodzieży.

Od 1945 r. mieszkała w Warszawie.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Monika_Warne%C5%84ska

Jadwiga Wiśniewska (ur. 2 lipca 1963 w Myszkowie) – polska polityk, pedagog, posłanka na Sejm V, VI i VII kadencji, deputowana do Parlamentu Europejskiego VIII kadencji. Ukończyła studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie. Pracowała jako nauczyciel, a od 2003 jako dyrektor szkoły podstawowej w Gniazdowie. Od 2002 zasiadała w radzie powiatu myszkowskiego. W 2005 z listy Prawa i Sprawiedliwości została wybrana na posła V kadencji w okręgu częstochowskim. W Sejmie była wiceprzewodniczącą Komisji do Spraw Kontroli Państwowej oraz wiceprzewodniczącą Grupy Polsko-Słowackiej. Podczas prac nad projektem zmiany Konstytucji w 2007 była pierwszą przewodniczącą Komisji Nadzwyczajnej. W wyborach parlamentarnych w 2007 po raz drugi uzyskała mandat poselski, otrzymując 20 814 głosów. W 2011 kandydowała w wyborach parlamentarnych z 1. miejsca na liście komitetu wyborczego Prawa i Sprawiedliwości w okręgu wyborczym nr 28 w Częstochowie i uzyskała mandat poselski. Oddano na nią 34 491 głosów (15,36% głosów oddanych w okręgu). Została wiceprezesem okręgu częstochowskiego Prawa i Sprawiedliwości i członkinią rady politycznej tej partii. W wyborach do Parlamentu Europejskiego

w 2014 z listy PiS uzyskała mandat eurodeputowanej VIII kadencji. Została członkinią Komisji Ochrony Środowiska, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia, a także zastępcą w Komisji Kultury i Edukacji.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Jadwiga_Wi%C5%9Bniewska

Maria Wosik (ur.1933 w Myszkowie) – nauczycielka, artysta plastyk. Ukończyła Wyższe Studia Zawodowe, kierunek: plastyka. Zdobyła kwalifikacje instruktora plastyki - kategorii "S". Po 32 latach pracy w szkolnictwie od 1981r. przebywa na emeryturze. Przez 24 lata prowadziła Klub Młodych Plastyków w Miejskim Domu Kultury w Myszkowie (1980 - 2004). Zajmuje się twórczością literacką i plastyczną: malarstwem (olej, pastele, akwarela) grafiką, tkactwem artystycznym i batikiem. W swoim dorobku ma około 1000 prac oraz liczne wystawy i nagrody. Od kilku lat uczestniczy w światowym ruchu plastyczno - literackim "UNDERGROUND/OST" i "MAIL - ART", stąd jej grafiki, collage i poezja wizualna znajdują się na wystawach w wielu krajach. Od 2000r. jest członkiem Komitetu Założycielskiego Stowarzyszenia "ARS POPULI" w Krakowie. Tworzy i mieszka w Myszkowie.

<http://klub.slok.znp.edu.pl/strony/wosik.htm>

Rafał Woś (ur. 1982 w Myszkowie) - polski dziennikarz i publicysta ekonomiczny, związany od 2009 roku z "Dziennikiem Gazetą Prawną". Absolwent stosunków międzynarodowych i prawa na Uniwersytecie Warszawskim oraz Uniwersytecie w Hamburgu. Przed połączeniem „Dziennika” oraz „Gazety Prawnej” pracował w dziale zagranicznym „Dziennika”, a wcześniej w „Przekroju”. W latach 2009-2015 był czołowym publicystą ekonomicznym „Dziennika Gazety Prawnej”. Od października 2015 związał się z tygodnikiem „Polityka”. W roku akademickim 2011/12 był stypendystą „Europäische Journalisten Fellowship” na Wolnym Uniwersytecie Berlińskim. Związany z Polską Fundacją im. Roberta Schumana.

Publikował m.in. w „Gazecie Wyborczej” oraz polskim wydaniu „Bloomberg Businessweek”. Był felietonistą tygodnika „Kultura Liberalna”. Od 2015 jest także felietonistą Wirtualnej Polski. W mediach niemieckich jego teksty publikowały m.in. „Die Zeit”, „Die Tageszeitung”, „Berliner Republik” oraz stern.de.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Rafa%C5%82_Wo%C5%9B

Jolanta Zajdel-Sarnowicz (ur. 2 sierpnia 1941 w Myszkowie) – polska prawnik, adwokat, działaczka opozycji z okresie PRL, w 2011 zastępca przewodniczącego Trybunału Stanu, następnie do 2015 sędzia TS. W 1964 ukończyła studia prawnicze na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego. Odbyła aplikację sądową i adwokacką, w 1970 rozpoczęła praktykę w tym zawodzie, do 1991 była członkinią Zespołu Adwokackiego nr 5 w Katowicach. W okresie 1969–1981 należała do PZPR. Po wprowadzeniu stanu wojennego zaangażowała się w obronę działaczy opozycji solidarnościowej oskarżanych w procesach politycznych. Była m.in. obrońcą w procesie górników z Wujka i Piasta oraz związkowców z Huty Katowice. Pod koniec lat 80. związana z regionalnym Komitetem Obywatelskim.

W 1991 założyła własną kancelarię adwokacką. Była m.in. pełnomocnikiem pokrzywdzonych z KWK Wujek w sprawach przeciwko funkcjonariuszom ZOMO. Przez dziesięć lat pełniła funkcję arbitra w Sądzie Polubownym przy Górnośląskiej Izbie Gospodarczej. 5 stycznia 2011 została wybrana do Trybunału Stanu (w miejsce Stanisława Rymara) na stanowisko zastępcy przewodniczącego TS, jej kandydaturę zgłosili posłowie Platformy Obywatelskiej. 17 listopada 2011 została sędzią Trybunału Stanu kolejnej kadencji.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Jolanta_Zajdel-Sarnowicz

Stefan Żółtowski (1937-2005)- ekonomista, poeta. Zadebiutował w 1977r. wierszami drukowanymi w Gazecie Częstochowskiej; publikował w prasie regionalnej i krajowej. Wydał m.in. tomiki poetyckie: Wysłuchanie ciszy Wiersze Oswajanie krajobrazu Moje trzy grosze Wierszowstąpien, Ave Maryja, Jutro będzie pogoda, bez i kamień, Zodiak poetycki. Jego wiersze recytowane były m. In. W audycjach Lato z radiem, w programie TV Kosmos 1980. Zajmował się

publicystką z zakresu kultury literatury i sztuki
Zeszyty Myszkowskie. Zeszyt 1. Myszków 2014

Zbigniew Żółtowski (ur. 1888 w Myszkowie, zm. 1973 w Buenos Aires) – polski oficer, dyplomata, działacz społeczny i polityczny. Był synem Edmunda (1853-1926) i Ludwiki z domu Wesięskiej-Kwileckiej (1865-1943). Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości został przyjęty do Wojska Polskiego. Został awansowany do stopnia podporucznika rezerwy artylerii z 1 czerwca 1923. W 1923, 1924 był oficerem rezerwowym 18 Pułku Artylerii Polowej w Otrowie Łomżyńskim. W 1934 jako podporucznik rezerwy był przydzielony do Oficerskiej Kadry Okręgowej nr VII jako *oficer przewidziany do użycia w czasie wojny* i pozostawał wówczas w ewidencji Powiatowej Komendy Uzupełnień Szamotuły. W grudniu 1939 został aresztowany przez gestapo, w 1940 opuścił ziemie polskie i trafił do Argentyny, gdzie był reprezentantem rządu RP na uchodźstwie w Argentynie, Urugwaju i Paragwaju, pełniąc urząd ministra pełnomocnego RP oraz delegata Polskiego Czerwonego Krzyża, wspomagając polskich emigrantów w Ameryce Południowej.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Zbigniew_%C5%BB%C3%B3%C5%82owski

Żyła Władysław (1917-1942) - Harcmistrz, redaktor podziemnej - antyniemieckiej gazetki " Niepodległość" i zarazem jej wydawca .

Po obu stronach Warty. Zarys dziejów Myszkowa. Myszków 2010